

Το Μουσικό Σχολείο συναντά τον παππού Αριστοφάνη...

Μια αριστουργηματική παράσταση υψηλής ποιότητας είχαν τη χαρά να παρακολουθήσουν οι μαθητές της Γ' τάξης του Γυμνασίου του Μουσικού Σχολείου Τρικάλων. Ανοικτές θύρες, φαντάζομαι, κρούει κάποιος υποστηρίζοντας ότι το Σχολείο μας, προσφέρει κάθε φορά πιλοτικά δείγματα εξωδιδασκτικής προσέγγισης της γνώσης, με στόχο να μετατρέπει τους μαθητές του από παθητικούς δέκτες σε δημιουργούς ή και συνδημιουργούς μέσω εναλλακτικών μορφών μάθησης. Η επίσκεψή μας στο Μύλο Ματσόπουλου για να παρακολουθήσουν οι μαθητές μας τη θεατρική παράσταση με τίτλο **«Ιστορίες του παππού Αριστοφάνη»**, ώστε να εμπνευστούν και να ευαισθητοποιηθούν, αποτελεί τον πιο εύστοχο τρόπο προσδιορισμού της έννοιας της μαθησιακής διαδικασίας και των εναλλακτικών της μεθόδων.

Εξήντα μαθητές παρακολούθησαν απόσπασμα τριών κωμωδιών του Αριστοφάνη, **Ειρήνη, Αχαρνής και Πλούτος** σε διασκευή του Δημήτρη Ποταμίτη και σκηνοθεσία του χαρισματικού συντοπίτη σκηνοθέτη Στέφανου Νταλάση, μέσα από έναν ενιαίο άξονα προσέγγισης που είναι η κωμική έκφραση μέσα στο χρόνο. Μια πρωτότυπη παράσταση αναπτύχθηκε και εξελίχθηκε στον πολυχώρο Τέχνης και Πολιτισμού του Δημοτικού Θεάτρου με τη συνεργασία ηθοποιών και καλλιτεχνικών συντελεστών, παρουσιάζοντας την κυκλική πορεία της κωμωδίας, ξεκινώντας από τη μάσκα και την κυριαρχία του λόγου, την κωμωδία χαρακτήρων, το θέατρο σκιών και τον Καραγκιόζη, το σωματικό θέατρο και το μπουρλέσκ και την απογείωσή της στο βουβό κινηματογράφο.



Μετά το τέλος της θεατρικής παράστασης επιστρέψαμε στο σχολείο και στις προγραμματισμένες διδακτικές ώρες στη σχολική τάξη, όπου μέσα από έναν

αναγκαίο γόνιμο αναστοχασμό, σχολιάζοντας τα διαχρονικά αριστοφανικά μηνύματα, αναρωτηθήκαμε, αν είναι ο παππούς Αριστοφάνης επίκαιρος ή εμείς παραμένουμε σταθερά αδιόρθωτοι εδώ και 2.500 χρόνια...! Φανερά ενθουσιασμένοι και ικανοποιημένοι οι μαθητές μου από το έντονο βίωμα, ένωσαν την ανάγκη να με ευχαριστήσουν για την πρωτοβουλία, την οργάνωση και την πετυχημένη υλοποίηση αυτής της διδακτικής επίσκεψης, με την προτροπή να διευρύνουμε και να υλοποιήσουμε ξανά ανάλογες δράσεις.

Γεμάτη ικανοποίηση κι εγώ από το ήθος των μαθητών μας, τους ευχαριστώ που με τη συμπεριφορά τους έγιναν συνδημιουργοί στο αισθητικό αποτέλεσμα. Συναδελφικές ευχαριστίες αξίζουν στη Μαρία Μανθέλα, φιλόλογο και θεατρολόγο, στους φιλόλογους Φανή Μπαλαμώτη και Γιώργο Σιούτα καθώς και στη Μαριάννα Τσιανάκα, φιλόλογο Ειδικής Αγωγής, για την άψογη συνεργασία μας, η οποία προκύπτει μόνο μέσα από ανθρώπους με μεγαθυμία και ευαισθησία. Ευχαριστίες αξίζουν και στους γονείς, που με την ευγενική στάση τους μας εμπιστεύτηκαν για άλλη μια φορά τα παιδιά τους.

Σε εποχή που ο πολιτισμός της εικόνας απειλεί να κατακυριεύσει τις νεανικές ψυχές αφενός και που το στείρο (και μάλλον πεπαλαιωμένο) εκπαιδευτικό σύστημα επιμένει να θεωρεί «χαμένο χρόνο» τον χρόνο που αφαιρείται από την παραδοσιακή διδασκαλία στην τάξη αφετέρου, **τα ποιοτικά οργανωμένα εγχειρήματα** από εκπαιδευτικούς που, σεβόμενοι τους μαθητές, αγαπούν και τιμούν το λειτούργημά τους χωρίς να διακατέχονται από την ευκολία της νοοτροπίας του περαστικού από το σχολείο, **θα αποτελούν αναγκαία και ικανή συνθήκη για αναβαθμισμένο, ελκυστικό, μα πρωτίστως δημιουργικό Δημόσιο Σχολείο.**

Μαρία Αγναντή, φιλόλογος στο Μουσικό Σχολείο